

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra DE TO PEBLINGE

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 318. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr03val-shoot-idm140679262281712/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

skjøndt der i deres Sind fandtes stor Forskjellighed; thi *Martin* kunde trods al sin Munterhed og Livlighed dog altid være fast og besindig, medens *Hans Jørgen*, der ellers var ret godmodig, ofte i høj Grad var hidsig og ubetænksom.

En Løvedag Eftermiddag ved Midsommerstid stod *Martin* just i Forstuen til sin Moders Huus og børstede sin Baret for at gaae ud og hente *Hans Jørgen*; de skulde paa Marken samles med de andre Peblinge til en Langbold. Just som han er i Begreb med at træde ud paa Gaden, hører han sin Moder sige til Kokkepigen: »Ja, jeg vilde rigtig ønske, jeg havde et Par Duer til i Morgen; naar min Svoger, Mester *Anders*, kommer og prædiker i Vacancen, saa have vi ham her til Middag, og jeg veed, han holder saa meget af Duesteg!«

Næppe havde *Martin* hørt disse Ord, saa forandrede han flux sin Plan for denne Dag. Han gik lige over til *Hans Jørgen*, som han fandt fix og færdig til at gaae, og sagde til ham: »Hør Du, skulle vi ikke hellere i Dag fange Duer i *Taarnet*?«

»Aa, jo nok,« sagde *Hans Jørgen*, »det er mig lige meget!«

Derpaa vandrede begge Piltene Arm i Arm ned ad Gaden i deres lange sorte Kjoler. Peblingene i de latinske Skoler bare nemlig paa hien Tid side Kjoler, knappede med een Rad Knapper fra Hage til Fod, omtrent af samme Snit som Præstekjolerne nuomtide. Da de vare komne til Foden af *Taarnet*, saae de sig forsigtigt om; thi det var dem rigtignok forbudet at stige derop, eftersom det, for medelst de indvendige Opganges Skrøbelighed var forbundet med Fare. At fange Duerne, som havde